Quem neq; fas igni cuiq̄ nec sternere ferro
Iam pridem resides populos: desuetaq; bello
Agmina in arma vocat subito: ferrūq; retractat
Hi fescenninas acies: equosq; faliscos
Hi soractis habent arces: flauiniaq; arua
Et ciminicū monte lacum: lucosq; capenos
Ibant æquati numero: regemq; canebant
Ceu quōdam niuei liquida inter nubila cygni

morati tandē gabios cōdiderūt: vñ perite
arua dixit nō mœnia. Sane illic Iuno reli-
giosissime colit̄. Est aūt locus haud longe
ab vrbe. Gelidūq; anienem. Anio fluui⁹
haud lōge ab vrbe est: sed hic euphoniā se
cut⁹ ē. nā Ennius anionē dixit iuxta regu
lā. Hernica sa. c. Sabinorū lingua herne
saxa vocant̄: Quidā dux maior gabinos
de suis locis elicuit: & habitare secū fecit i
mōtib⁹ saxosis: vñ dicti sunt hernici. Di
ues anagnia: aut fertilis: aut allusit ad hy-
storiā. nā Antoni⁹ Augusti sorore cōtem
pta postq; & Cleopatrā duxit vxorē: mo
netā ei⁹ in anagnia ciuitatē iussit feriri. Quos amascene p. aut pascis: aut sit antiptosis: quo pascit Amase
nus. est aūt fluuius vicinus ciuitati priuernaꝝ: quæ ē in cāpania. Arma. scuta. Clypei. scuta maiora dicti
ab eo ꝙ celēt corpus ἀποτουκλέπτω. Fuluosq; lupi de p. g. Galerus gen⁹ ē pilei: qđ Fronto neutro
genere dicit. Vestigia nuda sinistri. At q ipse est impugnātibus primus: sed hñ nudus est: qa regit̄ scuto
Dextrū aūt rectū esse cōueniebat: q̄si ab armis remotū. Pero. rusticū est calciamētū: & traxit hoc a græ-
co more. vnde isti transierāt: vñ hoc armoꝝ fuerat genus. At messapus equū. d. n. pro. Hic messapus p
mare ad italiā venit. vnde Neptūni dictus est filius: quē in vulnerabilē ideo dicit: qa nusq; periit in bello.
Ignē aūt ei nocere nō posse ꝓpter neptūnum dicit: qa est aquaꝝ deus. Ab hoc Ennius dicit se originem
ducere. vnde nūc & cantātes inducit eius socios & eos cōparat cygnis. Domitor autē equoꝝ q̄si aialiū a
patre inuētoꝝ. Hi fescenninas acies. Fescenninū opidū est campaniæ: vbi nuptialia inuenta sunt carmina.
Hi aūt populi ducūt originē ab atheniēsibus. Aequosq; falli. Faliscos Hilesus cōdidit imutato. h. in. f.
Falisci dicti sūt: sicut febris dicit̄ q̄ antea hebris dicebat̄. Formiæ quæ hormiæ fuerūt ἀποτῆς ὁρμῆς
Nam posteritas in multis noībus. f. ꝓ. h. posuit. Iusto aūt dixit: quia po. ro. missis decē viris ab ipsis iura
fœcialia collegit: & nōnulla supplemēta. xii. tabularū: quas habuerāt. Nā ab atheniēsibus decē habuerūt
tabulas. Hi soractis habēt arces. Soracte qui est mons apud hyrpinos haud longe a flaminia. Flauinia
arua. Locus est in italia flauiniū nomie. Et ciminicū mōte lacū. & lacus ꝯ mons hoc noīe appellat̄. Sane
hoc habet fabula. Aliquādo Hercules ad hos populos venit: qui cū a b[o]... ulis ꝓuocaret̄ ad ostendendā
virtutē defixisse dicit̄ vectē ferreū quo exercebat̄: q cū terræ eēt affixu[s] co[n]... a nullo potuisset auferri: iā ro-
gatus sustulit. vñ immēsa vis aquæ secuta ē: quæ ciminicū lacū fecit. Li[q]s. sq; capenos. Vnde & porta ca
pena q̄ iuxta camœnas ē nomē accepit. Aequati nu. digesti i ordinē cōgruēter sicut decebat. Liqda int̄
nubi. Pura: ꝫ nil tā cōtrariū nubib⁹. nā liqdæ nō sunt. ꝫ nubes ꝓ aere posuit: vt liqdis i nubib⁹ arsit arūdo

Anio CHRI. Cæculus. a Seruio diligēter fabula narrat̄. Anio fluuius ex mōtibus trebanorū ꝓfluens lacū
olim hoim industria faciebat: ex quo præceps atq; angustus ferebat̄. Inde p tyburtinū saxum præcipitat̄
in latium. Tyberim intrat. Dicit̄ anio anionis ab Ennio. Mansit tñ vsus vt dicat̄ anio anienis. Sūt q dicāt

Hernici inueniri aniā anienis: & anienus etiā. Hernica. s. herne sabina lingua saxa vocant̄. vñ hernici populi: qa
saxosa habitāt. Hoꝝ metropolis anagnia sabinoꝝ natio est Vestigia nuda. s. hæc cōsuetudo in italia non
fuit: sed norat Maro hernicos a pelasgis oriūdos: & ab hernico duce appellatos: & iō morē quē de ætho
lia antiqua pelasgoꝝ colonia legerat: hernicis tribuit. nā Iulius Nigidius i secūdo orbiū ait morē ætho-
lis fuisse vno tm̄ calceato pede in bellū ꝓficisci: quod ostēdit Eurypides in meleagro: vbi nūcius inducit̄
describēs quo quisq; habitu ad aprum mactandū venerit: eundē pedem Maro dixit: quem Eurypedes.
Sed Eurypedē rep̄hendit Aristoteles: qui ait nō leuū: sed dextrū pedem nudū illos gerere.

SER. Et lōga canoros. Dant p colla mo
dos. ſm Pliniū qui ait in naturali hystoria
cygnos ideo suaui⁹ canere: qa colla longa
& inflexa habēt & necesse ē eluctantē vo-
cē p longū & flexuosū varias reddere mo
dulatiōes. Sonat amnis: caystrū mysia re
gione dicit q cohæret asiæ paludi quā cuꝫ
significam⁹ a lōga ē: cū sit breuis si ꝓnuciā
significare soluerim⁹: qđ significat̄ i geor.
vt atq; asia circū Dulcib⁹ in pratis rimant̄
prata caystri. Volucrū raucarū. Raucum
τῶν μεσῶν sicut graue olētis. Nā legi
m⁹: Grauiter spirātis copia thymbræ. Sci-
endū tamē Virgiliū ſm morem ꝓuinciæ
suæ locutū in qua bene canētes cygni rau-
ciores vocant̄. Ecce sabinorum vsurpat
hoc. Nam Clausus dux sabinorū post ex
actos reges cū quinq; milibus clientū &
amicorū venit romā & susceptus habitā-

Cum sese e pastu referunt: & longa cancros
Dant p colla modos: sonat amnis: & asia longe
Pulsa palus.
Nec quisq̄ æratas acies ex agmine tanto
Misceri putet: æreā: sed gurgite ab alto
Vrgeri volucrū raucorum ad littora nubem
Ecce sabinorū prisco de sanguine magnū
Agmē agens clausus magniq; ipe agmis instar
Claudia nūc a quo diffundit̄ & tribus & gens
Per latinum postq̄ in partē data roma sabinis
Vna ingens amiterna choros: prisciq; quirites
Ereti manus omnis: oliuiferæq; mitiscæ

Qui nomentū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0482
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG